

சிவாலய தரிசன விதி

ஆக்கியோன் :

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள்

Mashan

Sunday School

வெளியீடு :

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

98, வேடட் பிளேஸ்

கொழும்பு 07

சிவாலய தரிசன விதி

ஆக்கியோன் :

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள்

அறநெறிப் பாடசாலைகளுக்கான

இலவச வெளியீடு — 6

வெளியீடு :

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

98, வேடட் பிளேஸ்

கொழும்பு 07

சிவாலய வழிபாடு

முனிவர்களும் முடி மன்னர்களும் சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயில்களைத் தேடித் தேடி வழிபட்டு உய்தி பெற்றார்கள். நாயன்மார்களும் அவருள் சமயகுரவர்களும் ஆலயங்களைத் தவறாமல் வழிபட்டு அருட்பாக்களைப் பாடியருளினார்கள். சமய குரவர்களின் பின்வந்த பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், நாயக்கர் முதலானோர் அழகிய ஆலயங்களை உருவாக்கினார்கள். ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே என்று மெய்கண்டாரும், திருக்கோயிலுள் ளிருக்கும் திருமேனி தன்னைச் சிவனெனவே நினைந் தவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே என்று அருணந்தி சிவா சாரியாரும் அருளியுள்ளார். ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று என்பது ஒளவையார் அமுதவாக்கு.

இந்தச் சரீரம் நம்க்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட் டேயாம் என்பது ஆறுமுகநாவலர் வாக்கு. இறை வன் நம்மை ஆட்கொள்வதற்காகவே திருக்கோயி லில் எழுந்தருளியுள்ளார். அவரைச் சென்று வழிபட்டு உய்திபெறுவோமாக.

கணபதி துணை

சிவாலய தரிசனவிதி

1. சைவசமயிகள்

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதற்கடவுள் சிவபெருமானே என்று துணிந்து, அவர் அருளிச் செய்த வேதாகமங்களிலே விதித்தபடி, தங்கள் தங்கள் வருணத்துக்கும் ஆச்சிரமத்துக்கும் ஏற்ப அவரை மெய்யன்போடு வழிபடுவோர் சைவசமயிகள் என்று சொல்லப்படுவர்.

2. சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள இடங்கள்:

கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான், புறத்தேதிருக் கோயிலுள்ளிருக்கும் சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனியும் தமது மெய்யடியாருடைய திருவேடமும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும், இங்குள்ளார் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுவர். ஆதலால் அவரை வழிபடும் இடங்கள் இவைகளேயாம்.

3. சைவாசாரமும் வழிபாட்டு அங்கங்களும்:

சிவத்திரவியங் கவராமை, கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை, பிறர்மனை நயவாமை, வரைவின் மகளிர் நயவாமை, இரக்கம், வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தாய்தந்தை முதலிய பெரியோரை வழிபடுதல் முதலிய நன்மைகள் இவ்வழிபாட்டுக்கு அங்கங்களாம். இவ்வழிபாடு அங்கி

யாம். ஆதலால், இந்நன்மைகள் இல்லாது செய்யும் வழிபாடு சிறிதும் பயன்படாதென்பது துணிவு.

4. கட்டாயம் அணியவேண்டிய சிவசின்னங்கள்:

இவ்வழிபாடு செய்யும் சைவசமயிகளாலே தரிக் கற்பாலனவாகிய சிவசின்னங்கள் விபூதியும் உருத் திராட்சமுமாம். இவைகளைத் தரியாது செய்யும் சிவபுண்ணியங்கள் சிறிதும் பயன்படாவாம்.

5. பலவிதமான சிவலிங்கங்கள்:

திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் சிவலிங்கம் பரார்த்த லிங்கம் எனப் பெயர்பெறும். அது சுயம்புலிங்கம், காணலிங்கம், தைவிதலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுட லிங்கம் என ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுள் சுயம்பு லிங்கம் தானே தோன்றியது. காணலிங்கம் விநாயகர், சுப்பிரமணியர் முதலிய கணங்களாலே தாபிக்கப்பட்டது. தைவிகலிங்கம் விட்டுணு முதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது. ஆரிடலிங்கம் இருடிகளாலே தாபிக்கப்பட்டது. அசுரர், இராக்கதர்களாலே தாபிக்கப்பட்டதும் அது மானுடலிங்கத்தின் உயர்ந்தது ஆரிடலிங்கம், அதனின் உயர்ந்தது தைவிகலிங்கம், அதனின் உயர்ந்தது காணலிங்கம், அதனின் உயர்ந்தது சுயம்புலிங்கம்.

6. சுற்றுப்பிரகாரம் என்னும் ஆவரணங்கள்:

திருக்கோயிலிலே கர்ப்பக்கிருகத்தினுள்ளே சிவ லிங்கப்பெருமானைச் சூழ்ந்தவிடம் முதலாவரணம், அதற்கப்பாலுள்ளது இரண்டாமாவரணம், அதற்கப்பாலுள்ளது மூன்றாமாவரணம், அதற்கப்பாலுள்ளது

எது நான்காமாவரணம், அதற்கப்பாலுள்ளது ஐந்தாமாவரணம், அதற்கப்பால் ஊரென்புறம் ஆறாமாவரணம் பிரதட்சிணபலம் முதலாவரணத்திலும் பார்க்க இரண்டாமாவரணத்தும், இரண்டாமாவரணத்தினும் பார்க்க மூன்றாமாவரணத்தும், மூன்றாமாவரணத்தினும் பார்க்க நான்காமாவரணத்தும், நான்காமாவரணத்தினும் பார்க்க ஐந்தாம் ஆவரணத்தும், ஐந்தாம் ஆவரணத்தினும் பார்க்க ஆறாமாவரணத்தும் அதிகமாம்.

7. பூசை செய்பவர் யோக்கிய முறை:

படைப்புக்காலத்திலே சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஐந்து முகங்களினின்றும் தோன்றிய காசிபர் முதலிய ஐந்திருடிகளுடைய கோத்திரத்திலே பிறந்த ஆதிசைவராகிய சிவப்பிராமணர்களுள், மனக்குற்றங்களும் உடற்குற்றங்களும் இல்லாதவர்களாய், சமய தீட்சை, விசேஷ தீட்சை, நிருவாண தீட்சை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றவர்களாய், வேதாகமங்களை ஓதியுணர்ந்தவர்களாய், நித்தியம், நித்தியாங்கம், நைமித்திகம், நைமித்தியாங்கம், காமியம், காமியாங்கம் என்னும் ஆறு கருமங்களையும் மந்திரம், பாவனை, கிரியை என்னும் மூன்றும் வழுவாவண்ணம் சிரத்தையோடு விதிப்படி செய்யவல்லவர்களாய் உள்ள சிவாசாரியர்களே பரார்த்தலிங்கபூசை செய்தற்கு அதிகாரிகள். இவர்களல்லாத பிறர் பரார்த்தலிங்கத்தைத் தீண்டினும், அரசனுக்கும் உலகத்துக்கும் கேடு விளையும்.

பூசகராகிய சிவாசாரியர் கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் தெற்குநோக்கிய சந்நிதியிலும் வலப்

பாகத்தும், மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் இடப்பக்கத்தும் நின்று பூசைசெய்ய வேண்டும்

மனக்குற்றங்களும் உடற்குற்றங்களும் இல்லாத வர்களாய் சமயதீட்சை, விசேஷதீட்சை, நிருவாரண தீட்சை என்னும் மூன்றும் பெற்றவர்களாய் சைவாக மங்களையும் சிவபுராணங்களையும் கற்றறிந்தவர்களாய், சிவபக்திமான்களாயுள்ள சைவர்களே திருக்கோயிலை நடாத்துதற்கு அதிகாரிகளாவர். இம்மைப் பயனாகிய திரவிய முதலியவற்றைக் குறியாது, திருக்கோயிலைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடாத்துவோர் இம்மையிலே சிவகீர்த்தியைப் பெற்றுப் பின்பு சிவபதத்தை அடைவர். இம்மைப்பயனைக் குறித்து அதிகாரங்களைப்பண்ணிச் சிவத்திரவியங்களைத் திருடுவோரும், முந்தின படித்தரங்களைக் குறைத்தவரும் தண்டிக்கப்படுவர்.

திருக்கோயிலிலே காலந்தோறும் பூசை முதலியவை தவறாமல் விதிப்படி செய்யப்படல் வேண்டும். தவறினால் இராசாவுக்கும் உலகத்தாருக்கும் தீங்குவிளையும்.

சைவசமயிகள் நாடோறும் திருக்கோயிலிற் சென்று, சிரத்தையோடு விதிப்படி சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு. வீட்டுக்குத் திரும்பல் வேண்டும்.

8. திருக்கோயிலுக்குப் போகின்றவருக்குரிய ஆசாரம்:

சிவதரிசனஞ் செய்ய விரும்புவோர் சிவாலயத்துக்குச் சமீபத்தில் உள்ள சிவதீர்த்தத்திலே விதிப்

படி ஸ்நானஞ் செய்து, கரையிலேறி, சரீரத்திலே உள்ள ஈரத்தை உலர்ந்த வஸ்திரத்தினாலே துவட்டி, நெற்றியில் விபூதி தரித்து, குடுமியை முடிந்து, ஈரக்கௌபீனத்தைக் களைந்து, உலர்ந்த கௌபீனத் தரித்து, கைகள் இரண்டையுஞ் சுத்தி செய்து, தோய்ந்துலர்ந்தனவாய்க் கிழியாதனவாய் வெள்ளியனவாய் உள்ள சுத்தவஸ்திரம் இரண்டு அரையிலே தரித்து, - னுட்டானமும் செபமும் முடித்துக் கொண்டு, திருக்கோயிலுக்குப் போகக்கடவர். ஸ்நானம் முதலிய நியமங்கள் இல்லாது திருக்கோயிலுக்குப் போவோர் சிவநிந்தகரை ஒப்பர்.

திருக்கோயிலுக்குப் போம்பொழுது ஒரு பாத் திரத்திலே தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை முதலியவை வைத்து, அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக்கொண்டு திருக்கோயிலுக்குப் போகக்கடவர். சிவபெருமானையும், சிவாக்கினியையும் ஆசாரியரையும் சேபிக்கப் போமிடத்து, வெறுங்கையுடனே போகாது, தம்மாலே கொடுத்தற்கியன்ற பதார்த்தத்தை அவர் சந்நிதியிலே வைத்து வணங்குதலே தகுதி. பொருளில் லாதவன் பத்திரபுட்பங்கள் கொடுத்து வணங்கல் வேண்டும். அதுவுங் கூடாதவன் சந்நிதியில் உள்ள செத்தை முதலியவற்றைப் போக்கி வணங்கல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்தவுடனே தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டு கைகளையும் சிரசிலே குவித்துக்கொண்டு உள்ளே பிரவேசித்து

பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம்பண்ணக்கடவர்.

9. நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டிய முறைகள்:

ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் பண்ணல் வேண்டும். திரயாங்க நமஸ்காரம் இருவருக்கும் பொது.

அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டுறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். திரயாங்க நமஸ்காரமாவது சிரசிலே இரண்டு கைகளையுங் குவித்தல்.

நமஸ்காரம், மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். ஒரு தரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

நமஸ்காரம்பண்ணுமிடத்து மேற்கேயாயினும், தெற்கேயாயினும் கால்நீட்டல் வேண்டும். கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் கால்நீட்டலாகாது.

கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலே பலிபீடத்துக்கு அக்கினிமூலையினும்; தெற்குநோக்கிய சந்நிதியிலும் மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் பலிபீடத்துக்கு நிருதிமூலையினும், வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலே, பலிபீடத்துக்கு வாயுமூலையினும், சிரசை வைத்து மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும்,

இடக்கையை பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின் அம் முறையே மடக்கி, வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையை நோக்கி நீட்டி, வலக்காதை முன்னும் இடக்காதைப் பின்னும் மண்ணிலே பொருந்தச் செய்து, நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர்.

பின்பகலிலே சூரியகிரகணமாயினும், சங்கிராந்தியாயினும்வரின் அப்பொழுது தரிசனஞ் செய்யப் போனவர் மேற்கே கால்நீட்டலாகாமையால் தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் பண்ணாது, திரயாங்க நமஸ்காரம் மாத்திரம் பண்ணல் வேண்டும்.

10. பிரதட்சிணம் பண்ணவேண்டிய முறை:

மேற்சொல்லியபடி நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, சிவபெருமானைச் சிறிதும் மறவாத சிந்தையோடு செபமாஸையைக் கையில் வைத்துப் பஞ்சாக்கரசெபஞ் செய்துகொண்டாயினும், இரண்டு கைகளையும் இருதயத்திலே குவித்துக்கொண்டாயினும், பூரண கர்ப்பிணியானவள் காலிலே விலங்கு பூட்டப் பட்டவளாய் எண்ணெய் நிறைந்த குடத்தை சிரசின் மேல் வைத்துக்கொண்டு நடத்தல்போல, செந்துகள் வருந்துமேயென்று மனம் உருகிப் பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டு கால்களை மெல்ல மெல்ல வைத்துப் பிரதட்சிணம்பண்ணக் கடவர்.

சிவபெருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும்,

பதினைந்துதரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதட்சிணம்பண்ணல் வேண்டும்.

விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டு தரமும், பார்வதி தேவியாரையும் விட்டுணுவையும் நான்கு தரமும் பிரதட்சிணம்பண்ணல் வேண்டும்.

பிரதட்சிணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே தூபி நிழலேனும், துசத்தம்ப நிழலேனும் இருப்பின் அந்நிழலிலே மூன்றுகூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்லக்கடவர். கடவுள் உற்சவங் கொண்டருளுங் காலத்திலே உடன்செல்லும்பொழுது அந்நிழலிருப்பினும் நீங்காது செல்லலாம்.

11. நமஸ்காரம் பண்ணலாகாத வேளைகள்:

அபிஷேக காலத்தில் உட்பிரகாரத்திலே பிரதட்சிணம் நமஸ்காரம் முதலானவை பண்ணலாகாது.

12. வலம்வரவேண்டிய முறைகள்

பிரமசாரிகள் வலம்வரக் கடவர். கிருகத்தரும் வானப்பிரத்தரும் வலமும் இடமுமாக வரக்கடவர். சந்நியாசிகள் இடம்வரக் கடவர். வலஞ் செய்தலினாலே போகமும், இடஞ் செய்தலினாலே போகமோட்சமும் உண்டாகும்.

13. மிகவும் புனிதமான இடம்:

வலமு மிடமுஞ் செய்தல் கர்ப்பக்கிருகத்தில் என்று சுவாயம்புவத்திலே சொல்லப்பட்டது. கர்ப்பக்கிருகத்துப் பிரதட்சிணம் பூசகராகிய சிவப்பிராமணருக்கு மாத்திரம் விதிக்கப்பட்டது. கர்ப்பக்

கிருகத்திலே சிவலிங்கச்சாயையையும், நிருமாலியத் தையும், சோமசூத்திரத்தையும் கடவாது வலமிட்டுச் செய்தல் வேண்டும். கர்ப்பக்கிருகத்தில் வலமும், வெளிப்பிரகாரங்களில் வலமும் செய்தல் வேண்டும் என்று காலோத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

14. குறுக்கே போதலாகாது:

தாம்பிரதட்சிணம்பண்ணும் ஆவரணத்தில் உள்ள பலிபீடத்தையும் இடபத்தையும் சேர்த்துப் பிரதட்சிணம்பண்ணக்கடவர். தாம்பிரதட்சிணம்பண்ணும் ஆவரணத்தில் பலிபீடமும் இடபமும் இல்லையாயின் அதற்கு வெளிப்பிரகாரத்தில் உள்ள பலிபீடத்தையும் இடபத்தையும் சேர்த்துப் பிரதட்சிணம்பண்ணக் கடவர். சிவலிங்கத்துக்கும் அந்த அந்த ஆவரணத்தில் உள்ள பலிபீட இடங்களுக்கும் இடையே போகலாகாது. இப்படிக் காலோத்திராகமத்தில் சொல்லப்பட்டது.

15. நந்திதேவரிடம் அநுமதி

மேற்சொல்லியபடி பிரதட்சிணம் பண்ணிச் சந்நிதானத்திலே நமஸ்காரம் செய்து, எழுந்து கும்பிட்டு, துவாரபாலகரை வணங்கி, பின் கணநாயகராகிய திருநந்திதேவரை வணங்கித்துதித்து, “பகவானே, உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்த அடியேன் உள்ளே புகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பயன்பெறும்பொருட்டு அநுமதி செய்தருளும்” என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு, உள்ளே போகக் கடவர்.

16. விநாயகரை வணங்குதல்:

முன்னே விக் கினேசுரருடைய சந்நிதியை அடைந்து, இரு கைகளையுங் குவித்து அவரைத் தரிசித்து மனசிலே தியானித்து, முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மும்முறை குட்டி, வலக்காதை இடக்கையினாலும், இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக்கொண்டு மும்முறை தாழ்ந்தெழுந்து, தோத்திரம்பண்ணக் கடவர்.

17. தோத்திரம் பாடித் துதித்தல்:

பின்பு இருகைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துக் கொண்டு சிவபெருமானுடைய சந்நிதியை அடைந்து, அவரைத் தரிசித்து மனசிலே தியானித்து, சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து, மனங் கசிந்துருகி, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப ஆனந்த அருவி சொரிய முப்பத்திரண்டு இராகங்களுள் அவ்வக் காலத்துக்கு ஏற்ற இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லக்கடவர்.

18. தோத்திரங்கள் எவை என்பது:

உத்தமோத்தமமாகிய தோத்திரங்கள் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்கள் ஐந்துமாம்.

19. அருச்சுனை

சிவபெருமானைப் பூசுகரைக்கொண்டு வில்வத்தினாலே அருச்சுனை செய்வித்து, விதிப்படி சுத்தி செய்யப்பட்ட பழம் முதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து,

கர்ப்பூராத் திரிகம் பணி மாறப்பண்ணி, பூசகருக்கு இயன்ற தட்சிணை கொடுக்கக்கடவர்.

20. அவரவர்க்குரிய இடங்கள்:

சிவப்பிராமணர்கள் கர்ப்பக்கிருகத்திலும், பிராமணர்கள் அர்த்தமண்டபத்திலும், கூடித்திரியர் மகாமண்டபத்திலும் புகுந்து, சிவமூல மந்திரத்தினாலே புஷ்பாஞ்சலி செய்யக்கடவர், வைசியர் இடபத்துக்கு முன்னும், சூத்திரர் இடபத்துக்குப் பின்னும், கோமயத்தினாலே சதுரச்சிரமாக இடம்பண்ணி, சிவமூல மந்திரத்தினால் அருச்சிக்கக்கடவர். இப்படி அஞ்சுமான் என்னும் ஆகமத்திலே சொல்லப்பட்டது.

21. வழிபடும் மூர்த்தங்கள்:

பின்பு சபாபதி, தட்சிணமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையும் சமயாசாரியர்கள் நால்வரையும் தரிசித்து வணங்கித் துதிக்கக்கடவர்.

அதன்பின் பார்வதிதேவியாருடைய சந்நிதியை அடைந்து, சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து, அவரைத் தரிசித்து, மனசிலே தியானித்து, அருச்சினை முதலியன செய்வித்து, தோத்திரங்களைச் சொல்லக்கடவர்.

22. சண்டேசுரர் வணக்கம்:

இறுதியில் விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொண்டு, பிரதட்சினஞ் செய்து சண்டேசுரர் சந்நிதியை அடைந்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து, தாளத்

திரயம்பண்ணிச் சிவதரிசன பலத்தைத் தரும்
பொருட்டுப் பிரார்த்திக்கக்கடவர்.

23. வீழ்ந்து வணங்குதலும், தியானஞ்செய்த
லும்:

அதன்பின் நந்திதேவரை அடைந்து வணங்கித்
துதித்து, பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து, மும்முறை
நமஸ்கரித்து, எழுந்து வடக்கு நோக்கி இருந்து
சிவபெருமானைத் தியானித்துக்கொண்டு, பஞ்சாட்
சரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்து, எழுந்து வீட்டுக்
குப் போகக்கடவர்.

24. மீளுதல்

தரிசனஞ்செய்து திரும்பும்பொழுது சிவபெரு
மானுக்கும் இடபதேவருக்கும் புறங்காட்டாது திரும்
பல் வேண்டும்.

25. வெவ்வேறு வேளைகளில் வணக்கம்:

சிவதரிசனம் பிராதக்காலத்திலே செய்தால்
இரவிலே செய்த பாவம்போம். மத்தியானத்திலே
செய்தால் பிறந்தநாட்டொடங்கிச் செய்த பாவம்
போம். சாயங்காலத்திலே செய்தால் ஏழுபிறவிகளிற்
செய்த பாவம்போம். ஆதலால் சைவசமயிகள்
யாவரும் எந்நாளும் காலந்தோறும் தவறாமல் விதிப்
படி மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ் செய்யக்கடவர்.

26. கட்டாயம் வழிபடவேண்டிய காலங்கள்:

சோமவாரம், அட்டமி, பிரதோஷம்,
பௌர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, உத்த

ராயணம், தட்சிணயனம், சித்திரைவிஷு, ஐப்பசி விஷு, மாசப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திர கிரகணம், சிவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலே சிவதரிசனஞ்செய்தல் மிக மேலாகிய சிவ புண்ணியம்.

27. வழிபாட்டின் உயர்ந்த பலன்:

சிவபெருமானை மன சிநாலே தியானித்துக் கொண்டும் பஞ்சாட்சரத்தை வாக்கினாலே உச்சரித்துக் கொண்டும் சூரியோதயந்தொடங்கி அஸ்தமய பரியந்தமாயினும் ஒருயாமமாயினும் அங்கப்பிரதட்சிணம் செய்தவர் தீவினைகள் எல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவர்.

28. சோமசூத்திரப் பிரதட்சிணம்

இடப தேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, சென்றவழியே திரும்பிவந்து மீண்டும் இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் வலமாகச்சென்று வடதிசையைச்சேர்ந்து, கோமுகையைக் கடவாது முன் சென்றவழியே திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து அங்குநின்றும் திரும்பி, இடபதேவரைத் தரிசியாது வலமாகச் சென்று வடதிசையைச் சேர்ந்து, அங்குநின்றும் திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசியாது இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து பின்பு சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்குதல் சோமசூத்திரப்பிரதட்சிணம்

எனப் பெயர்பெறும். பிரிந்துவரும்பொழுது ஆன்மப் பிரதட்சிணம் பண்ணல் வேண்டும். இப்படி ஒரு பிரதட்சிணஞ் செய்யின், அநந்தமடங்கு பயனுண்டு. இந்தப் பிரதட்சிணம் பிரதோஷ காலத்திலே செய்யின், மிக விசேடமாம்.

“தெரிசித்துத் திடவிடையைச் சென்றிடஞ்சண் டேசன்
திருவடியைத் தெரிசித்து மீண்டுதிட விடையைத்
தெரிசித்துச் சென்றுவலஞ் சோமதிசை சேர்ந்து
மீண்டிபந் தெரிசித்துத் திகழ்சண்ட னடியைத்
தெரிசித்துப் பராசத்தி யெனுஞ் சோமஞ் சேர்ந்து
மீண்டு திறற் சண்டனடி தெரிசித்து விடையைத்
தெரிசித்துச் சிவலிங்கந் தெரிசித்துப் பணிக
விது சோம சூத்திரமொன் றனந்தபலஞ் செயுமே”

— அருணகிரி புராணம்

29. பிரதோஷகால வழிபாடு

சுக்கிலபட்சம் கிருஷ்ணபட்சம் என்னும் இரண்டு பட்சத்தும் வருகின்ற திரயோதசி (பதின்மூன்றாம்) திதியிலே சூரியஸ்தமயனத்துக்குமுன் மூன்றே முக்கால் நாழிகையுள் பின் மூன்றே முக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமே பிரதோஷம் எனப்படும்.

விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் தாங்கள் திருப் பாற்கடல் கடைந்தபோது ஆலகாலவிஷம் தோன்றக் கண்டு அஞ்சி ஓட்டெடுப்ப, அது அவர்களை வலமும் இடமுமாக மறித்துத் தொடர்ந்தது. அவர்கள் திருக்கைலாயத்திற்குச் சென்று இடபதேவருடைய அண்டத்தில் ஒளித்தார்கள். அவர்களை ஆலகால விடம் பின்தொடர்ந்து வரும்போது சிவ பெருமான் இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்பின்

நடுவே இருந்து அவ்விஷத்தைத் திருக்கரத்திலேற்று உட்கொண்டு, அவர்களைக் காத்து, அக் கொம்பின் நடுவே நின்று நிருத்தஞ் செய்தருளினார். இது சனி வாரத்திலே திரயோதசி திதியிலே சாயங்காலத்திலே அர்த்தமண்டலசமயத்திலே நிகழ்ந்தது. ஆதலால் சனிப்பிரதோஷம் மிகச்சிறந்தது.

இப்பிரதோஷ வரலாறு வேறொருவகையாகவும் சொல்லப்படும். ஏகாதசியின் மாலைக்காலத்திலே சிவ பெருமான் ஆலகால விஷத்தை உண்டு தேவர்களைக் காத்தருளினார். துவாதசியிலே அமிர்தந் தோன்ற, தேவர்கள் அதை உண்டு, திரயோதசியின் மாலைக் காலத்திலே சிவபெருமானைப் பூசித்து வணங்கினார்கள்: அப்பொழுது சிவபெருமான் இடபத்தின் மேனின்று அருள்செய்தார். இப்பிரதோஷத்திலே இடபதேவருடைய அண்டத்தைப் பரிசித்து, அவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே பிரணவத்தோடு கூட ஹரஹர என்று சொல்லி, சிவபெருமானைத் தரிசித்தல் வேண்டும்.

30. பிரதோஷ விரதத்தின் பயன்

பிரதோஷ காலத்திலே மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ்செய்யின்; கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிலேசம் அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் என்னும் இவைகளெல்லாம் நீங்கும், முத்தி சித்திக்கும்.

31. திருக்கோயிலில் செய்யத்தகும்

சிவபுண்ணியங்கள்

திருக்கோயிலிலே செய்யத்தகும் சிவபுண்ணியங்களாவன: நாடோறும் சூரியன் உதிக்குமுன்

எழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து அனுட்டானம் முடித்துக்
கொண்டுவந்து மெல்லிய மார்ச்சனியினுலே கிருமி
கள் சாவாமல் மேற்படத் திருவலகிடுதலும், ஈன்
றண்ணியதும் நோயினதும்ல்லாத பசுவினது சாணி
யைப் பூமியில் விழுமுன் இலையில் ஏற்றியினும், அது
கூடாதாயின் சுத்த நிலத்திலே விழுந்த சாணியை
மேல் கீழ் தள்ளி நடுப்பட எடுத்தாயினும், வாவி
நதி முதலியவற்றில் வடித்தெடுத்துக் கொண்டுவந்த
நீரோடு கூட்டித் திருமெழுக்குச் சாத்தலும், திரு
நந்தவனத்திலே விதிப்படி பூக்களைக் கொய்து பழுது
நீக்கித் திருமாலை கட்டிச் சிவபெருமானுக்குச்
சாத்துவித்தலும், சிவசந்நிதியிலே தமிழ் வேதத்தைப்
பண்ணோடு பாடுதலும், அதனைச் சாரங்கியில் ஏற்றி
வாசித்தலும், சிவதோத்திரங்களைச் சொல்லிக் கை
கொட்டி ஆனந்தக் கூத்தாடலும், சுகந்ததூபம்
இடுதலும், திருவிளக்கேற்றுதலும், சிவபுராணங்களை
வாசித்துப் பொருள் சொல்லுதலும், அதனைக் கேட்
டலும், பிரகாரங்களில் உள்ள புல்லைச் செதுக்
குதலும், தங்கள் தங்கள் செல்வத்துக்கு ஏற்பத்
திருப்பணியும் பூசையுஞ் செய்வித்தலும் பிறவுமாம்.

32. திருக்கோயிலிற் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்

திருக்கோயிலிற் செய்யத்தகாத குற்றங்களாவன
ஆசாரமில்லாதுபோதல், கால் கழுவாது போதல்,
சனனசௌச மரணசௌசத்தோடு போதல், எச்சி
லுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல் முக்குநீர் சிந்துதல்,
அபானவாயுவிடுதல், பாக்குவெற்றிலை உண்டல்,
தம்பலமுமிழ்தல், போசனபானம் பண்ணுதல், நித்
திரை செய்தல், சௌரம் பண்ணுவித்துக்கொள்ளுதல்,

எண்ணெய் தேய்த்தல், தலைபார்த்தல், மயிர் கோதி முடித்தல், சூதாடல், சிரசிலே வேட்டி கட்டிக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரீயமிட்டுக்கொள்ளுதல் போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிடுதல், வாகனமேறிச் செல்லுதல், குடை பிடித்துக்கொள்ளுதல், உன்னத தானத்திருத்தல், ஆசனத்திருத்தல், தூபி துசுத்தம்பம் பலிபீடம் இடபம் விக்கிரகம் என்னும் இவற்றின் சாயையை மிதித்தல், விக்கிரகத்தையும் நிர்மாலியத்தையுந் தீண்டுதல், திருவிளக்குச் சாயையிலும் சிவலிங்கச் சாயையிலும் தன்னிழலிடுதல் பெண்களைப் புகழ்தல், பெண்களைத் தீண்டல், பெண்களை இச்சித்துப் பார்த்தல், தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் இடப்பக்கத்தில் நமஸ்காரமும் செபமுஞ் செய்தல் ஒருதரம் இருதரம் நமஸ்கரித்தல், ஒருதரம் இருதரம் வலம்வருதல், ஓடி வலம் வருதல், சிவபெருமானுக்கும் இடபதேவருக்கும் குறுக்கே போதல், அவர்களுக்குப் புறங்காட்டுதல், ஒருகைகுவித்தல் அகாலத்திலே தரிசித்தல், சிவபெருமானுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையே நமஸ்கரித்தல், வீண் பேசுதல், அசப்பியம் பேசுதல் அசப்பியங் கேட்டல், சிரித்தல், வீண்கீதம் பாடல் வீண்கீதங் கேட்டல், தேவத் திரவியத்தை இச்சித்தல் கீழ் மக்களைப் புகழ்தல், மேன்மக்களை இகழ்தல், துர்த் தேவதைகளை வழிபடுதல், சிவபெருமானை முற்பக்கத்தும்பிற்பக்கத்தும் இடப்பக்கத்தும் நின்று வணங்குதல், திருவிளக்கவியக்கண்டும் தூண்டாதொழிதல், திருவிளக்கில்லாதபோது வணங்குதல், குரவர் முதலியோரை வணங்குதல் முதலியவாம்.

சிவதீர்த்தம் திருநந்தவனம் திருமடம் என்னு
மிவைகளிலும் மசைலங் கழித்தல், எச்சிலுபிழ்தல்,
மூக்குநீர்சிந்துதல், புணர்ச்சி முதலிய அசுகிகளைச்
செய்யலாகாது. இக்குற்றங்களுள் ஒன்றை அறியாது
செய்தவர் உருத்திரஞ் செபிக்கின் அக்குற்றம் நீங்
கும். உருத்திரத்துக்கு உரியரல்லாதவர் அகோர
மந்திரத்தில் ஆயிரம் உருச்செபிக்கின் அக்குற்றம்
நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நரகத்
தில் விழுந்து வருந்துவர். அவருக்குப் பிராயச்
சித்தம் இல்லை.

33. தூரத்து யாத்திரிகளுக்குச் சில விதிகள்

தூரத்திலிருந்து சிவஸ்தல யாத்திரை செய்ய
விரும்பினோர் சுபதினத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து,
நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, கல்வியறி
வொழுக்கங்களாற் சிறந்த சற்பிராமணர் முன்னே
கையிலே பவித்திரஞ் சேர்த்தி, “சிவகேஷத்திர யாத்
திரை செய்யக் கடவேன்” என்று சங்கற்பஞ் செய்து,
சிவனடி யார்களைத் திருவமுது செய்வித்து, தரும
நெறியால் வந்த பொருளைக் கைக்கொண்டு, வீட்டி
னின்றும் புறப்பட்டு, காமம் குரோதம் முதலிய தீக்
குணங்கள் எல்லாவற்றையும் முற்றக் கடிந்து,
பரான்னம் புசித்தலும், பிறர்கைப்பொருளை வாங்கு
தலும் இல்லாது, நாடோறும் பஞ்சாட்சர செபம்
சிவபூசை தேவார பாராயணம் சிவதரிசனம் சிவ
புராண சிவரணம் மகேசுரபூசை முதலியவற்றைச்
செய்துகொண்டு செல்லக்கடவர். இப்படிச் சென்று
தாங்குறித்த சிவஸ்தலத்தை அடைந்து தூரத்தே
கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து எழுந்து சென்று, அந்

தினத்தில் உணவொழிந்து, ஷௌரம் பண்ணுவித்துக் கொண்டு, விதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்து, பிண்டப் பிரதானம்பண்ணி உத்தம பாத்திரமாகிய பிராமணருக்குத் தம்மால் இயன்ற தானஞ் செய்து, திருக்கோயிலிற் சென்று விதிப்படி சிவதரிசனம்பண்ணி, சிவபெருமானுக்குத் தம்மாலியன்ற திரவியங்கள் கொடுத்து வணங்கக் கடவர்.

34. தானஞ் செய்தல்

தானம் வாங்குதற்கு உரிய உத்தம பாத்திரமாவார், வேதாசனங்களையும் சிவபுராணங்களையும் ஒதி உணர்ந்தவர்களாய், பாவங்களை முற்றக் கடிந்தவர்களாய், சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை முதலிய கருமங்களைத் தவருமல் விதிப்படி சிரத்தையோடு செய்பவர்களாய், இவ்வறத்தில் வாழ்பவர்களாய் வறியவர்களாய் உள்ள பிராமணர்கள், இவர்களில் லாத பிறருக்குத் தானஞ்செய்தவர், பத்தப் பிறப்பு ஒந்தியாயும், மூன்று பிறப்புக் கழுதையாயும், இரண்டு பிறப்புத் தவளையாயும், ஒருபிறப்புச் சண்டாளராயும், பின் சூத்திரராயும் வைசியராயும், அரசராயும், பிராமணராயும், பிறந்து வறுமையினாலும் நோயினாலும் வருந்தி உழலுவர். ஆதலால் உத்தமபாத்திரமாகிய பிராமணருக்கே தானஞ் செய்தல் வேண்டும். அத்தலத்தில் உத்தமர் இல்லையாயின், தம்மாலியன்ற பொருளை, வேறு தலத்துள்ள உத்தமரைச் சுட்டிச் சங்கற்பித்து உதகங்கொடுத்து, அவரிடத்துக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தல் வேண்டும். அவர் இறந்தாராயின் அவர் புத்திரருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். அவரும் இறந்தாராயிற் சிவபெருமானுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

35. வழிபாட்டின்பின் செய்யத்தகுந்தவை:

மூன்று நாளாயினும், ஐந்து நாளாயினும், பதினேந்து நாளாயினும், ஒரு மாசமாயினும், ஒரு வருடமாயினும், அத்தலத்திலே நாடோறும் சிவதீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்பண்ணி, சிவபூசையும் சிவாலயதரிசனமும் இயன்றமட்டும் மகேசுரபூசையும் செய்து கொண்டும், சைவ நூல்களை ஆராய்ந்து கொண்டும், வசிக்கக்கடவர். பொருளில்லாதவர் சிவனடியார் களுக்கு ஒரு முட்டி பிச்சையாயினும் கொடுத்து உண்ணக்கடவர். தாங்குறித்த நாளெல்லை கடந்த பின், சிவபெருமானை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு, திருக்கோயிற்புறத்துவந்து, கோபுரத்தை நமஸ்கரித்துச்சென்று, திருவெல்லையை நமஸ்கரித்து முன்சொன்ன நியமத்துடனே தம்முரை அடைந்து பிராமண போசனமும் மகேசுர பூசையும் செய்யக் கடவர்.

36. பேரின்பத்தைப் பெற்றாய்யும் வழி

பெறுதற்கரிய மனிதப்பிறப்பை உடையர்களாய், மெய்நூல்களாகிய வேதாசுவாசங்கள் வழங்கும் புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரதகண்டத்திலே தவஞ்செய்சாதியிலே சைவமரபிலே பிறந்தும், அநேகர் இவைகளின் அருமையைச் சிறிதும் சிந்தியாதும், கருணாநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய மகிமையையும், புண்ணிய பாவங்களையும், அவர்களின் பலன்களையும், கற்றாயினும் கேட்டாயினும் அறியாதும், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்யாதும், தமது வாழ்நாள் வீணாகக் கழித்து, எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாகின்றார்கள். சிலர் ஒரோவழிச் சில புண்ணியங்களைச் செய்யப் புகுந்தும், அவைகளைச்

செய்யும் முறை சிறிதும் அறியாமல், குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்ளுதல்போல, பாவத்தையே ஈட்டிக் கொள்கிறார்கள். இப்படிக் கெட்டுப் போகாது, நமது சைவசமயிகள் இம்மனிதப் பிறப்புப் பெறுதற்கரியதென்பதையும், இது நீங்கும் அவதி அறிதற்கரியதென்பதையும் சிந்தித்து, இந்தப்பிரபந்தத்தை வாசித்தறிந்து பாவங்களை வெறுத்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தங்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே விதிப்படி மெய்யன்போடு வழிபட்டு, நித்தியமாகிய பேரின்பத்தைப் பெற்றுவய்யக் கடவர்கள்.

“கண்ணுதலா லயநோக்குங் கண்களே கண்கள்
கறைக்கண்டன் கோயில்புகுங் கால்களே கால்கள்
பெண்ணொருபா கனைப்பணியுந் தலைகளே தலைகள்
பிஞ்ஞகளைப் பூசிக்குங் கைகளே கைகள்
மண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன்னுவே நன்னாப்
பரன்சரிதை யேகேட்கப் படுஞ்செவியே செவிகள்
அண்ணல்பொலங் கழனினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்ச
மவனடிமைக்கீ ழடிமைபுது மடிமையே யடிமை’

— பிரமோத்தரகாண்டம்

உ

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருஅங்கமாலே

திருச்சிற்றம்பலம்

கைகாள் கூப்பித்தொழீர்
கடிமாமலர் தூவிநின்று
பைவாய் பாப்பரையார்த்த பரமனை
கைகாள் கூப்பித்தொழீர்
ஆக்கையாற் பயனென்
அரன்கோயில் வலம் வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யென்னுதவிவ்
ஆக்கையால் பயனென்.
கால்க ளாற் பயனென்
கறைக்கண்டனுறை கோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
கால்களாற் பயனென்.

மாணிக்கவாசகர்

திருவாசகம்.

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய் நீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

சேக்கிழார் சுவாமிகள்

பெரியபுராணம்.

தூயவெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொல்
மேயசெவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நூல் விளக்கக் குறிப்புக்கள்

நூலின் பெயர் — சினாலய தரிசன விதி

ஆசிரியர் — ஸ்ரீல ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்

துறை — இந்து சமயம்

வெளியீடு — இந்து சமய, கலாசார
அலுவல்கள் திணைக்களம்
98, வீரட் பிளேஸ்
கொழும்பு 7

அச்சப் பதிப்பு — அரசாங்க அச்சகம்
கொழும்பு 8

பக்கங்கள் — 24

பிரதிகள் — 15,000